

Cách đây hơn một thế kỷ, tại nơi ngõ cobbled gia đình ai bang đô hộ, đất nóc bỗng chia cắt, văn hóa bỗn đôn đã a bỗng triệt hủy,

tâm linh dân tộc bỗng nhiên mờ, dày xéo thì kia không ngoan biết thổi biết thổi đã chảy theo người bang đỗ kiêm miếng đỗ nh chung rọi quay tròn lối kinh thi và chia rẽ ông bà tổ tiên mình. Thời Việt Nam trong bối cảnh mà:

Trên ghe bà đỗ m ngoại đít vút

Dưới chân ông cõi ngõng đỗ u rỗng (Trần Thủ Xương)

Và khi nhà cửa, đình, chùa, miếu đỗ n cõi a đỗ t nõi tan nát:

Bỗn Nghé cõi a tõi n tan bỗt nõi c

Đỗ ng Nai tranh ngói nhuốm màu mây (Nguyễn Đình Chiểu)

...thì tiếng nỗi hoắc tiếc thõi ng hồn dân tộc chia là nỗi ng tiếng khóc than hoắc tiếc thõi dài. Ngay cõi Tòn Đà muôn bày tõ lòng ái quặc cũng chia dám nói bóng nói gió:

Nỗi c non nõi ng mõi tõi thõi

Nỗi c đõi đõi mãi không vui cùng non.

Rồi nhà thõi Vũ Đình Liên muôn hõi tõi ng lõi uy linh cõi a dân tộc năm xưa cũng chia đất mõi tõi dỗu chia m hõi:

Nỗi ngõi muôn năm cũ

Hồn òi đâu bây giờ?

Thật đau khổ cho dân tộc Việt Nam với một quá khứ huy hoàng. Thời nhung bảy giờ thì có khác. Sau khi thoát khỏi ách đô hộ, các quốc gia độc lập đã học được bài học xương máu là nếu không phế cờ hoa lá i khí phách và tâm linh dân tộc thì không thời nào đoàn kết đó đủ i đủ u vui nhung cũng xâm lăng cờ a đờ thời loài ngai bang, công khai cũng nhung ngóm ngóm dòn i mồi hình thời.

Sự trỗi dậy của các quốc gia Hồi Giáo, người ai thời hành động quá khích cờ a thiêu sả, nó còn là một nỗ lực để bày tỏ khí phách và bao giờ thời tâm linh mà họ nghĩ rằng giá trị đó lúc nào cũng có thể bao Tây Phố Ảnh xâm thời và huy hoàng. Vậy thời tâm linh dân tộc là cái gì mà người ta phải dùng xương máu để bao giờ? Họ còn nhìn vào thời tò chúng ta sẽ thấy ngay câu trả lời.

Chúng ta có thể nói mà không sai lầm rằng tâm linh của dân tộc Do Thái là Do Thái Giáo. Tâm linh của các dân tộc Âu Châu, Canada, Úc Châu, Hoa Kỳ là Ky Tô Giáo, tâm linh của dân tộc ở ở Đài là Đài Giáo...và hiển nhiên tâm linh dân tộc của Tích Lan, Tây Tạng, Miền Điện, Lào, Trung Hoa, Nhật Bản, Thái Lan, Campuchia và Việt Nam là Phật Giáo.

Thời nhung khác với các Thời Giáo, tâm linh dân tộc của các xã thuôn nhuộm thời thời Phật Giáo, chính yếu không phai là sự tuân phục và thời phuông thời linh - mà là sự thời nhung giáo lý một cách hài hòa vào cuộc sống. Thời đây, sự thời phuông là thời yếu còn "cửu khê đài sanh, họ quoc an dân" mới là cửu cánh. Đài vì người Việt Nam, tâm linh của dân tộc rất linh thiêng nhung không huyền bí. Nó không huyền bí vì nó không dính vào Thời Linh. Đó là niềm tin vào giáo lý của Đài Phật bao gồm xanh bao gồm thời, rồi thời đó rút ra nhung giá trị đài cao nhung, rồi chan hòa trong cuộc sống qua một thời gian rất dài rồi thời thành truyền thời linh dân tộc. Chính tâm linh này đã soi rọi cho cách xã, nếp nghĩ, phuông châm hành động của ông bà chúng ta trong mấy ngàn năm, chúng hồn nhung:

- Chỗ ngã em nâng.
- Một con ngựa đau cõi tàu không ăn cỏ.
- Thời người nhau thời thời thâm.
- Chín bao làm mồi.
- Chỗ Tâm kia mồi bao ba chỗ Tài.
- Làm lành lánh đài.
- Ở hiền gập lành.
- Hiếu thời o, báo đáp công ơn sinh thành.
- Báo thời trung ân (Ân thời tiên, ân đài tinh túc, ân Tam Bảo, ân đài ng bao và nhân loài)
- Tháng Bảy ngày Rằm xá tòi vong nhân...

Và chính ngôi chùa, qua bao ngàn năm kia đã là biểu tượng cho tâm linh đó một cách thời nhiên. Cứ thời nhìn vào cõi hồn trúc và sinh hồn tại cõi làng quê, xã thôn Việt Nam thì sẽ thấy:

- Đinh làng là nơi hồn hồn đài bàn vòi vòi cõi làng, vòi vòi nòi cõi, vòi vòi vua, vòi vòi quan. Nó là biểu tượng của uy quyền thời tộc. Thời đinh làng phai có tôn ti, trát tòi và thời bao nhiêu vào đó. Đinh làng sẽ p đài thời lòi, thuỷ má, đôi khi cũng thời thành tòa án đài xét xử nhung vòi tình yêu trai gái vòi m

v.v.. Thành Hoàng Làng là vỗ thòn mà dân làng tin tưởng sập đêm lối mía thuôn gió hòa, mùa màng tưới tết vì ngày xưa ngập i dân sống vỗ nồng nghịch.

- Miếu, Văn Miếu đỗ ghi công và thờ phật ng các danh nhân, các bậc sĩ phu cõa đỗ t nõi nh miếu th Cao Bá Quát, C Ngụy n Du, C Chu Văn An, Bà Công Chúa Liêu Hnh, C Ôn Nh Hnh, C Ngụy n Công Tr, C Ngụy n Trãi, C Ngụy n Bnh Khiêm, C Lê Quý Đôn v.v.. Miếu và Văn Miếu biếu tống cho văn hóa dân tộc.

- Đền là nõi thờ phật ng các vỗ anh hùng hoõc các vỗ có công dũng nõi nh đón th Vua Hùng, Hai Bà Trưng, Bà Triệu, Bà Lê Chân, đón th Vua Lê Đài Hành, Vua Đinh Tiên Hoàng, Vua Lý Thái T, Đắc Thánh Trđn, Vua Lê Lợi, đón th Vua Quang Trung v.v..Đền th các anh hùng là biếu tống sòng đống cõa lõch sõ và khí phách dân tộc. Tới Đền Kiếp Bôc đ chiêm bái Đắc Thánh Trđn chúng ta thấy khí phách hào hùng cõa dân tộc đã đánh tan ba cuõc xâm lăng cõa Đ Quốc Nguyên Mông.

- Còn Ngôi Chùa là nõi thờ Phật và hiến nhiên là biếu tống tâm linh cõa dân tộc, mà mõt vỗ nào đó đã nói:

“Mái chùa che chõ hồn dân tộc”

Tết cõi nhõng gì nói trê, nhõng sinh hõat cõa ĐÌnh, Chùa, Miếu, Đền cõa làng quê Viết Nam đă kõt hõp nhuõn nhuyễn, hài hòa tõ mõy ngàn năm đõ trõ thành bõn sõc dân tộc. Dõi đây chúng ta sõ nói thêm võ nhõng nét đõp, nét dõ thõng, nét hiến hòa, nét đôn hõu, nét trõ tình, nét tõ bi, nét bao dung cõa ngôi chùa.

1) Mái chùa không phõi là nõi gieo rõc oan khiên mà là chõ giõi oan. Chính vì võ y mà Đ Quốc Phật không gieo rõc oan khiên cho nhân lõai là nhõ thõ đó. Bao nhiêu ân oán giang hõ hõ tõi chùa thì phõi tiêu tan. Chùa không phõi là nõi phân xõ đúng sai, có tõi hay không có tõi. Chùa là nõi xõ bõ tõt cõi nhõng gì gõi là Đúng Sai. Đéo đõc cõa chùa nõm lõi lòng Tõ Bi, Hõ Xõ. Muõn biõt Đúng Sai, muõn biõt có tõi hay không có tõi xin đõn tòa án, đõn ông luõt sõ, đõng đõn chùa.

2) Chùa không phõi là nõi bàn bõc âm mõu khuõt lõp mà cõa chùa rõng mõ. Nhà chùa không có gì phõi che giõu cho nên Phật Giáo không có dòng tu kín. Chõ hành thiõn, chõ cõa ni /sõ, nhà trù, nõi thõ trai, chánh đõn, nõi thõ Tõ ...mõi ngõõi có thõ thăm viõng. Sõ linh thiêng cõa mõt ngôi chùa không phõi là phép mõu hoõc là nõi bao trùm bí mõt...mà là giõi luõt, đõo hõnh cõa sõ, ni.

3) Mái chùa không phô i là nỗi mâu thuẫn vì c thiêng trống thiền hò mà là nỗi cõi khôn đỗ sanh. Chùa không phô i là trung tâm quyến lõi của đất nõi cõi hay cõi thiền giái. Trung tâm quyến lõi của đất nõi cõi mõi quõi hõi, nõi mõi chính phõi, nõi mõi ngõi dân. Chùa không phong chõi cõi cho ai. Chùa không hõng hõi ai mà cũng không bài bác ai. Chùa không phô i là nỗi chia chác lõi lõi ngoài đõi. Trõi qua các triều đại Đinh, Lê, Lý, Trần, Lê, Nguyễn, nhàu Thánh tăng đã trõ thành quõi sõi, sõi thõn cõi a triều đình nhõng chùa không bao giờ là nỗi đõi thõ gian thõm thõt tõi lui xin xõi quyến chõi.

4) Mái chùa không phô i là nỗi gom góp tiễn bõi, mà là nỗi chu cấp cô nhi, giúp ngõi nghèo khó. Tiễn bõi cõi a đàn na thí chõi thì đõi c dùng vào viễn phõi c thiễn. Bõi vì đõo Phõt quan niêm rõng không có sõi giàu có và phõi c báu nào bõng Bõi Thí. Chõt chõi a cõi a, vàng bõi c đõi y kho chõi là biõu hiõn cõi a lòng Tham. Đõo Phõt là đõo diết Tham chõi không phô i là đõo ôm lõi p, bõi o võ lòng Tham. Ngõi Nam trõi c đây có câu nói thõt đõi thõiing “Tiễn Chùa”. Mõi n tiễn cõi a ngõi ta xài đã đõi rõi không trõi, chõi nõi tõi quá hõi “Bõi tiễn chùa hõi?” Tiễn chùa là tiễn ai đõi n xin cũng đõi c. Chùa chõi cho không và không bao giờ tính lõi, tính lãi.

5) Dù bao nhiêu hõng-phõi, bao cuõi c hý trõi ng, cõi đau khóc hõn đã qua nhõng trái tim cõi a chùa, tõm lòng cõi a chùa võn hõng trõi, võn bõt biõn, không bõi hoen lõi theo thõi gian đó là cái Tâm Lành và Thõy Chung või đõt nõi c. Chùa có thõi bõi phá tan, nhõng chùa không bao giờ bõi khuõt phõi c bõi bõt cõi thõi lõi cõi Cõi Quyên, Thõc Dân, Đõi Quõc, Xâm Lõi c nào.

6) Qua vài ngàn năm, mái chùa là hình ảnh quen thuõc đõi đi vào tiễn thõi cõi a dân tộc. Tõi sao thõi? Bõi vì chùa - nỗi i mà sõi cõi, sõi bác thì hiõn tõi, sõi bà, sõi cô thì đõi u dàng. Đõi sõi ng cõi a chùa đõi n sõi đõi m bõi c, phong cõi nh chùa thì tõi ch tinh nõn thõi, tiễn chuông chùa êm lõi nhõi tiễn tõi nh thõi cõi a lòng mình:

Thoõng bên tai mõi tõi ng chay kinh,

Khách tang hõi giõi tõi minh trong giõi cõi mõi ng (Chu Minh Trinh)

Mùa xuân Tõi đõi n, sau nhõng ngày vui chõi või gia đình, làng nõi c, ngõi ngõi bõi o nhau đõi lõi chùa. Khi xuân còn phõi phõi, lòng ngõi hân hoan, gió xuân hiõn hòa, trăm hoa đua nõi...thõi tõi trên đõi không có gì đõi p hõn là Đõi Lõi Chùa.

Rõi nhau xem cõi nh Kõi m Hõi

Xem Cõi u Thê Húc xem Chùa Ngõi c Sõi n

Đài Nghiên, Bút Tháp chõi a mõn

Hõi ai xây dõi ng nõn non nõi c này? (Ca Dao)

Chính vì thõi mà Hõi Chõy Chùa Hõi ng là mõi tõi hõi lõi n cõi a dân tộc, giõng nhõng cuõi hành

hèn vè Mecca mươi năm cõi a hèn triều u nguyễn i Hồi Giáo.

Hôm nay đi Chùa Hèn

Hoa cỏ mè hèn sèn

Cùng thày me em dì y

Em vèn dì u soi gèn

(Nguyễn Nhàn Pháp)

Thật nhường lì chùa đền làm gì đây? Trước hết đền cho tâm hồn thanh thản, trút bỏ bớt muộn phiền, xả bỏ bớt Tham-Sân-Si, rồi nhân đó thiếp mặt nép nhang cõi u nguyễn cho cõi u huyễn thoát tột. Sau đó đóng góp mặt phèn nhè làm công đền cõi chùa, rồi mặt phèn lì đem về. Nhường khác vẫn đi ăn thóc uông hoa trái chia cúng Phật. Nhường gì sau khi đã cúng Phật rọi đền đền cõi coi là lì cõi đem lì tết lành cho gia đình. Nguyễn Việt minh cõi tin nhè thi cõi ngàn năm rọi và cõi tôi nõa, dù ở trên đền Mè hòn 25 năm cũng vẫn tin nhè thè. Bèa cõi m chay lì chùa dù là tết chao, dìa muỗi vèn linh thiêng hèn là bèa cõi m thi nhè sèn nhè. Chính vì thè mà nguyễn Tây Phùng thi y lì là tết sao nguyễn Việt Nam, nguyễn Trung Hoa cõi thích tết chùa ăn cõi m chay. Xin thè a đó là nét đền cõi a dân tết chúng tôi mà nõu không phèi là nguyễn Việt Nam hoặc nguyễn Trung Hoa thì quý ngài không sao hiếu đền cõi.

7) Mái chùa còn là nỗi nén ngán khi chúng ta gập hàn nõn, cùng đền ng mà không ai dung chõa. Lại dì yêu nhau, sinh con không tién nuôi nõng, sõi làng xóm chê cõi bèn đem con bỏ chùa. Do đó nhieu u chùa đã trở thành cô nhi vien đền nuôi nõng trè em bõc phèc. Chỗng hèn nhè Chùa Bồ Đề ở bên kia sông Hèn, Chùa Đền Sìn ở Hèn Thèy, Hué đã nuôi nõng, dìa văn, dìa y võ thuết cho 198 trè em khuyết tết hoèc mõi cõi hoèc bõ cha mõi bõ rõi, đền các em tết tin, dũng cõi m đền tết vèn qua nõi bõt hènh cõi a cuèc đền. Mõi đền nhèt là chuyén mõt mõc sèn Nam Hèn đã vào chùa đền lánh nõn suốt 34 năm trèi. Rõi chuyén cõi a nhà đền tài quân phiết khét tién ng Nam Hèn là Tèng Thèng Chun Doo Hwan sau khi hèt quyén hèt thè, bõi lõi ra tòa kõt án tết hình. Cuèi cùng phèi cõi đền, xin nõn ngán lì chùa, sau đền cõi giém án thành chung thân rõi đền cõi ân xá. Dĩ nhiên chùa đâu phèi là nõi dung chõa tết phèm. Thè nhèn khi mõt kõi gập bõi cõi đền ng cùng nhè thè, nhà chùa làm sao có thè đùi hèi ra ngoài? Cõi a chùa rõng mõi là tôn chõi cõi a chõi tăng, ni mà. Cho nên kõi phèm tết có thè tèm thèi lõi tết đó cho đền khi nhà chõi trách biết đền cõi và mõi ông lì đi, chõi chùa không xua đùi ai cõi.

8) Mái chùa còn là bõi cõi nh nõy nõi bao mõi tình đền phèn nhè hoa còn truyén tết ngay nay. Trong Bích Câu Kõi Ngõ Tú Uyên đã gập Giáng Kiều nõi cõi nh Phèt:

Ngõ Hè có đám chay tăng,

Nõi cõi nh Phèt, tèng bõi ng hèi Xuân.

Dèn diu tài tết gai nhán,

Ngón ngang mảnh xa trống thiêng u ái.

*Thôn Xuyên sinh cũng dỗ cho i,
Thôn Làng lóng túi, rỗng u vui i bù.*

Rồi quan huyễn Tháp, đập trai, hào hoa, may mắn gặp Tiên Nữ cũng tết mứt ngôi chùa nỗi tiếng của Huyền Tiên Du, Thành Bạc Ninh. Rồi chuyen Vua Lý Thánh Tông đi thăm Chùa Dâu mà gặp cô thôn nữ tên Yến Loan tết đây. Vua ưng ý đem về cung phong làm Lan Phu Nhân, sau là Nguyên Phi cùng là Hoàng Thái Hậu. Bà sinh cho Vua hai hoàng tử nỗi dõi ngai vàng. Nữ Vua không đi chùa, may mắn gặp cô Yến Loan thì chắc chắn sẽ tuyệt vời vì năm đó Vua đã 40 tuổi mà không con. Có lẽ vì giai thiêu này đặc biệt truyền tiếng trong dân gian cho nên những ai hilham muôn đỗu đỗn Chùa đỗ xin Phật Bà Quan Âm ban cho mứt mòn con gởi là “con cùu tết”. Chuyện cùu tết có thể thấy trong suốt chiều dài lịch sử Việt Nam.

9) Ngày nay do xã hội phát triển quá nhanh, nhanh đến chóng mệt và nhuộm hồn hảng, cảm động cho nên nhu cầu giáo dục thanh-thiếu-niên là nhu cầu bức thiết. Chính vì thế mà chùa đã trở thành trung tâm sinh hoạt của các đoàn sinh Gia Định Phật Tử. Các em đến đây để sinh hoạt, vui chơi, huân trùp để trở thành mệt công dân tốt đắc trang bát bao ngang giá trống đeo đắc vang chép, khi trưởng thành vào đời cõi sống vĩnh hằng, góp phần vào việc lành mạnh hóa xã hội và không quên giúp đỡ kẻ khác trong tinh thần Bi-Trí-Dũng. Chùa làm bao lời ích cho đời nhở thay cho nên những ai nói rằng chùa yếu mệt, chỉ lo việc Đạo không lo việc Đạo hoắc “trống việc quan đài chùa” kẽ là thiêu hiếu biết hoắc ác khéo.

10) Hiện nay trên toàn thế giới, từ Âu sang Á, từ m chí cả Phi Châu, Tân Tây Lan, Úc Châu, ở Ðông đã có khoảng 300 ngôi chùa do ni, sỹ Việt Nam trai trù. Dù có nơi còn rất khiêm tốn và chưa mệt mỏi đèn rực nhau trong đêm tối. Thế nhưng dù là mệt mỏi đèn nhau vẫn là nguồn đuốc Tứ Bi và Trí Tuệ đắc trang lênh, những chén tết lành bát đùa đắc gieo trồng. Mỗi bài tết, mỗi quỷ giờ đỗu có lồng tâm và đỗo đắc riêng của họ. Những muôn thứ giờ này tết tết trong yên vui thì con người cõi phái có mệt nõn đỗo đắc chung. Chúng ta hãy nghe hồn giỗ Moni Baggehee nói “Thứ giờ này nay ngày càng hồn vía Đạo Phật vì ngài là người duy nhất tiêu biểu cho lồng tâm của nhân loại.” (*) Cho nên sỹ hiện đại nay cõi ngôi chùa, dù bát đùa ở đâu sỹ là biểu tượng của một nền đỗo đắc cao cả nhất mà con người cõi phái vĩnh hằng tết. Chúng ta có thể tin lồng vía chén tết này nhau bà bác hồn Albert Einstein đã khung đanh cách đây hòn nõa thay kẽ “Tôn giáo của tôi là tôn giáo toàn cầu, vĩnh hằng trên mây Thôn Linh, Giáo Đài và Thôn Hồn. Tôn giáo ấy phái bao quát cả phái hồn diệu Tứ Nhiên lòn Siêu Nhiên đỗt trên căn bản cõi ý thức đỗ o lý, phát xuất từ kinh nghiêm tết gõm mây lãnh vách nói trên, trong cái Nhốt Thờ đầy đỗ ý nghĩa. Phật Giáo sỹ đáp ứng đắc các điều kiện đó.” (*)

Lời Kết:

Trại bao hồn phái, chùa đã nỗi trôi theo dòng lịch sử và ghen lòn vui vui mòn dân tộc. Khi nào đỗt nỗi hồn thịnh, từ chèo thì chùa chiêm đồng đúc, trăm hòn âu ca, giáo lý hilham hòa phái cõi phái trong dân gian. Khi nào đỗt nỗi lo lòn ly, ngại ai xâm dày xéo thì chùa chiêm tan nát và

cũng là lúc mà tâm linh của dân tộc tan nát, trống vong!

Kinh qua lách sỏi đau thiêng cõi a nhõng thõi kẽ mõt nõõc, và nhìn vào nhõng xung đột cõi a thõi giõi ngày hôm nay chúng ta thấy vũ khí tõi tân đõ bõo võ đõt nõõc là đõu phõi có, nhõng sõc mõnh cõi a mõt dân tộc không hoàn toàn nõm õ vũ khí. Mõt dân tộc muõn kõt thành mõt khõi hùng mõnh nó phõi dõa trên ba trõ cõt: Văn Hóa, Khí Phách (Lách sỏi) và Tâm Linh.

Chúng ta có thõi mua vũ khí õ nõõc ngoài, nhõng chúng ta không thõi chõ hoõc nhõng ngõai bang tõi đõ dõ y dõ văn hóa dân tộc, rao giõng, truyõn bá khí phách và tâm linh cho dân tộc chúng ta. Cõi thõi tõõng tõõng ngày mai đây, tõt cõi các nhà thõi tõi Âu Châu, Hoa Kẽ biõn mõt và đõõc thay vào đó bõng các thánh đõõng Hõi Giáo thì Hoa Kẽ và Âu Châu có còn là Hoa Kẽ và Âu Châu nõa không? Ngõõc lõi, tõi các quõc gia Trung Đông và õ Rõp, các đõn thõi Hõi Giáo biõn mõt và đõõc thay bõng các nhà thõi Ky Tô Giáo thì Trung Đông và õ Rõp có còn là õ Rõp và Trung Đông nõa không?

Nhõ võ y, xét võ mõt tâm linh dân tộc, ngôi chùa là mõt biõu tõõng linh thiêng bõt khõi thay thõi. Võ y thì đõi või ngõõi Viõt Nam, tô thõm cho các ngôi chùa, khuyõn khích mõi ngõõi đõi lõi chùa, duy trì sõ hiõn diõn cõi a ngôi chùa - là bõo võ tâm linh và bõn sõc dân tộc. Muõn đõt nõõc tõn tõi, đõc lõp, hùng mõnh, tõ chõ và phát triõn trong tinh thõn nhân ái mà không mõt bõn sõc, thì tõng giây, tõng phút chúng ta không thõi phó mõc tâm linh cõi a dân tộc muõn ra sao thì ra. Nói khác đi không thõi phó mõc chùa còn hay mõt, sao cũng đõõc.

(23 Tháng Nhâm Dần, 2010)

□

Cõi c chú: dõu (*) Trích trong Đõo Phõt Dõõi Cái Nhìn Cõi a Các Nhà Trí Thõc: Buddhism in the Eyes of Intellectuals